

**Сарненський навчально-виховний комплекс «Школа-колегіум»
ім. Т.Г.Шевченка Сарненської районної ради**

**На XVII Всеукраїнський конкурс учнівської творчості
«Об'єднаймося ж, брати мої»**

«ПОЛИНИ, ПОЛИНИ...»

**Турик Андрій Ігорович,
учень 10 класу**

Сарни - 2017

Полини, полини... Розрослися по цілій країні,
Гіркотою і смутком навіюють кожному сні...
І коли ж зрозуміємо всі, що ми разом – то є Україна?
Поодинці – ніщо ми, чиїсь нерозумні сини...
Розгорнімо історії нашої мудрі сувої,
Повернімось в минуле, яким би воно не було.
Українці мої, чи були ж ви самими собою
Чи писало грядуще для вас лиш чужинське перо?
...Віє степом полин, під копитами путь змагає –
Поспішає з походу далекого предок на Русь.
Він уперше слов'ян у державу одну об'єднає,
І це буде відомий на світ весь слов'янський союз.
І не сила військова, не рабство людей об'єднали,
Бо не мають думок ті, хто волю любити не зміг, -
Спільність душ і думок головним і вагомим тут стали,
Звичай, право і ...ворог, який наші землі обліг.
...Знову віє полин...Знову стогнуть під сідлами коні,
Вирушають походом на землі чужі козаки.
І, мов маки, спалахують степом вогні оборонні.
Ох, які ж ті походи смертельні, які нелегкі!
Наливайко і Бут, Дорошенко і сам Вишневецький

Горде слово “народ”, вічне слово “держава” несли.

Щоб не зникли, як порох, у землях татарських, турецьких,

Щоб майбутнє ми мали, вони полягли.

Та міцнів і мужнів наш народ.

Кожна смерть отамана

Лиш єднала людей, піднімала за власне у бій.

І постала славетна козацька держава Богдана,

Що на карті Європи дорогу проклала собі.

...Гіркий сивий полин...

Що – вкраїнці і їхня держава?!

Тут – Рассейська імперія може тримати штурвал!

Птахом Феніксом линуть із згарища в Києві Рада,

УНР, що готова укласти Універсал.

Як – змогли ? Як – посміли ?

На що ваша воля?

Що, забули Валуєва: вас ще ніде не було

І не може вас бути?!

А ми – хочем стати собою,

Хочем землю свою,

Хочем правду свою і закон...

Виявляється, мало для того одного бажання.

Треба єдності душ, треба сили думок та ідей.

Та між трьох козаків у нас завжди чомусь два гетьмани

Й хата скраю, хоча вона повна невітшних людей...

Полини, полини... І топтали вже вас, і палили,

І колесами танків вганяли у землі свої, степові...

Тільки ж, мабуть, у вас Богом вкладено дивнії сили,

Щоб будили у кожного серце євшаном своїм.

І пройшли українці крізь вир лихоліть-революцій,

Геноциди, війну,

Соловки,

Сандормох,

Колиму...

Скільки болю й страждання в ланцюжку непростім еволюції!

І тьмяніючий вогник надії крізь чорну пітьму.

Об'єднайтеся, браття, за суще своє і грядуще,

За надію й любов, що нестимуть українські сини,

За Донецьк і за Київ,

За моря і за гори, за пущі,

Щоб не плакали гірко від болю

В степах

Полини...